

Agah Adıgüzel

- Ő irler -

Yayın Tarihi:

07.03.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Ő irlerin tüm yayın hakları Ő irin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Ő irlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Ő irin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐ inin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, Ő irin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐ tır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Ő ir içerikleri ile ilgili anlaŐ mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Ő ekilde sorumlu ve taraf değildir.

Agah Adıgüzel

Agâh Adıgüzel 1 Nisan 1956'da Kars-Arpaçay Bardaklı Köy'ünde doğdu.İlkokulu köyünde okudu.Ortaokul ve Liseyi Arpaçay'da okudu.1979 yılında Erzurum Kazım Karabekir Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümünü bitirdi.Öğretmenliğe Tokat Kızılköy Ortaokulu'nda başladı.Daha önce 1977'de Ankara DİE'de ve 1978-1979'da Afyon İl İmar Müdürlüğü'nde memurluk yaptı. Tokat Erbaa Ortaokulu Türkçe Öğretmeni iken Antakya İmam-Hatip Lisesi Edebiyat Öğretmenliğine atandı. 1987 yılında İstanbul Eyüp Otakçılar Lisesi Edebiyat öğretmenliğine tayin oldu. 1994 yılında Esenler Yunus Emre İlköğretim Okulu'na kendi isteği ile nakil yaptı.1996 yılında bu okulda Müdür Yardımcısı oldu. Bir ara Esenler Amiral Vehbi Ziya Dümer Lisesi'ne Müdür Vekili olarak görevlendirildi. 1,5 yıl burada görev yaptı. Yunus Emre İlköğretim Okulu Müdür Yardımcısı iken kendi isteği ile mekliye ayrıldı.

Lise yıllarında şiir yazmaya başladı. 1971 yılında Ziraat Bankası'nın açtığı Kompozisyon Yazma yarışmasında birinci oldu, 150 Lira ödül kazandı. 1972 yılında şiir okuma yarışmasında yine birinci oldu ve 150 liralık ödülün sahibi oldu.

Şiirleri birçok dergilerde yayımlandı. 2000 yılında Karslının Sesi Dergisinde gönüllü olarak çalıştı.

Şiirlerinin yanında öyküler de yazmaktadır. Halk ozanları ile yakından ilgilenmekte olan şair, bir süre Radyo Baycan'da programlar yaptı.

Evli ve 5 çocuk babası 6 torun sahibidir.

Ah Filintam

(En yürekli Amcam'ın anısına saygıyla)
Direncin ve yaşamın
Onuruna uygun
Gözlerine gülmeyi yakıştıran
Sarı Çayırında çiçeklerle kuşlarla
Kucaklaşmayı kışkırtan
Ve yüreği yaralı dağlarının
Ellerinde büyüttüğü anıları
Büyük bir sır olarak saklayan
Sarışın buğday başakları
Yaban çiçekleri, gelincikler
herbir sevdanın renklerine
ve tadına uyumluydular.

Ulaşabilseydi geleceğe
Koşar adım,
Dağın direncine varabilseydi bir
Kahpe namlulardan fırlayan
Ağır kurşunları yakalayabilseydi
Hiçbir ana ölmeyecekti
yavrusundan uzakta
Ve öksüz kalmayacaktı sevdalarımız.
Ah Filintam, delikanlım.!

Hiçbir çağda eksilmeyen kıyımlarla
Gittikçe çoğalan
Ve onursuzca kirlenmiş dünyayla
Kucaklaşanlara inat
Görülmemiş vahşet sahnelerini
Anlatırsam eğer;
Ağlatırlar çiğ düşmemiş gecelerimi
Vururlar en duygulu yerimden
gün tutuşur,
ay yanar,
Güller kana bulanır
Ah filintam, delikanlım!

-kısacası-

Yani Kafkasya'nın karakalpaklı yiğidi
Daha ne kadar dayanacaktın
Yıllardır ezberlenen zulümlere,
Dörtnala koşarak geleceğin ardından
Küheylan atlarla
Kapı açtın Anadolu'ya
yüreğinde getirdiğin uygarlıkların
Bu kadar çabuk mu tüketilmeliydi
Ve böyle çarçur edilmeliydi...

Ah filintam, delikanlım
Sevdalarının sürgünleri meyveye durdu
Anadolu'nun dört bir yanından

Uzak coğrafyalarda
kahverengi dostluklara yürek koydular
ve alıp Nazım'ın şiirlerini
yürekli türkülere kardeş oldular.
Ah filintam,delikanlım!

Agâh Adıgüzel
2005 Şubat

Agah Adıgüzel

Akşam Mı?

Önce harmanda kurudu dilim damağım,
Saman kokusu sinmiş yar yanağına
Sonra ürkek bir serçenin kanat sesinde
İrkilen ben miyim yoksa akşam mı?

Kırmızı güllerin günbatımında
Son tren kalkmadan son istasyondan.
Su sesi hoş gelir, bir şelaleden
Çağlayan ben miyim, yoksa akşam mı?

Özlemin denizdir, ben de bir kayık,
Döner dolaşırım limanlarını,
Aşkın ötesinde bekleyen nedir?
Üzülen ben miyim, yoksa akşam mı?

Agah Adıgüzel

Ay Parçası Umutlar

Bilmiyorum hangi zamandı,
Ağı körelmiş tırpanları omuzlarında
Torbasında yoksulluk kırıntıları
Ve ellerinde ay parçası umutlar,
Titrek uyanışlarla başlıyordu
Günün ilk yorgun zamanı.

Ayrılıklar yüreğine sığmıyordu
Özlemlere dönüşen akşamüstlerinde
Bir yanı kurak mevsimlerin
Bir yanı yerçekimsiz umutlar...
O kadar eski çağlarda bile
Hiç böyle yaşanmamıştı
Upuzun yoksulluklar.

Öyle türkülerdi ki onlar
Alıp başını götürürdü insanın
Çok eski zamanlara
Yürek mi dayanırdı
Yanık ananın dinmeyen sızılarına
Sevdalar vardı koca çınar ayarında
Yıllara sığmayan ululukta.

Oysa adını bile bilmediğimiz
Coğrafyalarda
Özgürlüğe dönüşmemiş yaşamlar
Dokunulmamış kadife duygulardı,
Ve bu gözyaşlarıyla ıslanan duygular
Karanlık gündüzlerin
En belirgin sevdasıydı
Ve koca bir dünyaydı.

Gözlerimi aldılar yaktılar güneşimi,
Yüreklere süsledik verdiler acıları
Yollarımı kapatıp kestiler amanımı
Bir deli poyraz olup uçarak uzaklaştılar.

Agah Adıgüzel

Bardaklı

Arpaçayla Koçköy arasında
Bir köy görünür
Yaklaştıkça yemyeşil ağaçlar
Beyaz kireçli evler uyumakta
Köyün içinden bir dere akar
Görünür görünmez,
Sesi yitip gider uzaklarda.

Çıldır yeli eser harman zamanı
Yoksulluğun kalbidir atan
Dolu vurduğu zaman ekinleri.

Çiçek çiçeği çağırır mayıs dedin mi
Sarımolla'nın çayırları
Ellerime konar kokuları yarpuzun
Gidersem hepsi bakar arkamdan
Dönüp dönüp bakarım
Hasret gibi ağlarım her akşam
Saklı sevdalara döner gülüşler.

Rahtarın haşhaşı kırmızı sevdam
Sarhoşum, dağlar döner çevremde
Hayal kurmak istesem
Bulutlara takılır gözlerim
İssiz rüyalarım çiçekler konar.

Bir türkü söylerim herkesin bilmediği
Ezgisi seher yeline benzer uslu ve dingin.
Düğün zamanı bezenir kızlar
Nilüferler kadar yanakları
Halay çeker türkü söyler,
Seyreder söğüt ağaçları.

Ne sevdalar vardı kim bilir
Adı duyulmamış
Yarışa giden atlar yayla yolunda
Sırtında türkülerle çarpan yürekler
Bakarım akşamları yamaçlarına
Bir dünya kurarım kendimce
Dağlarım sevdalıyım her mevsim.

Bir Şeref öğretmen vardı,yürekli yiğit,
Bin dünya sığardı yüreğine,
Çocuk bahçesine dönerdi kahkahaları
Ve çocuklar yalnız kaldılar

Şimdi sokaklarım tozlu ve ıssız
Tüm sevdalar bölük pörçük,
Artık öksüzlüğe güvenemem
Ve başım avuçlarımda
Dalıp giderim uzaklara
Dönemem.....

Bardaklı deyince aklıma
Neler gelir bilir misiniz,
Akşamları duvar diplerinde
Kahkahalar,
Eski masallar çocuk gözlerinde

Karayamşak'ta cinler cirit atar
Yüz kez anlatılsa da
aynı korku
Siner titrek kirpiklerime.

Beş numara gaz lambası
Titrek gölgeler bırakır duvarlarda
Cin peri masalları anlatılır bir zaman
Kalkıp gitme zamanı
ellerde değnekler
Komşunun köpekleri açıktır belki
Ne olur ne olmaz,
yanınıza almalısınız korkularınızı

Ve Bardaklıda her vakit
Eski sevdaları saklamalısınız
Yüreğinizin en önemli yerinde.
Kolay değil bin bir emek verilmiş,
Türkülerle bezenmiş
en zaliminden en uysalına kutsal sevdalar
Yatmadadır Bardaklı'nın koynunda

Agah Adıgüzel

Barış Olursun

Yaylalarımız vardır,
mayısta hazıranda şenlenir,
Süt dolar memeleri koyunların,
Dağlarımız vardır
Sularını içemezsin bir avuç
Yanar dudakların.
Çiçekler sevinç büyütür
Yapraklarında çocuklar için
O çocuklar gelecek taşırlar
yanaklarında
Ve gözlerinde her sabah
Yeniden uyanırsın.

Her sabah yeniden
Tanırsın dünyayı
Yeniden aşık olursun
Yiğitliğin tutar birdenbire
Köroğlu olasın gelir
Yaslanırsın yamaçlarına
Sarı çiçek kokar umutların
Gözlerinde güller açar
Yeşilin her tonunda yürek
Kırmızının en koyusunda aşk
Ve mavinin dostluğunda barış
Olursun.

Türküler kaval seslerine karışır,
Sevgilinin sesini duyarsın
Su sesi,rüzgar sesi arasında
Güneşte kuruttuğum alın terimi,
Rüzgardan sakındığım
Uğruna gecelerimi verdiğim
Umutlarımı,
Ve boğazımda düğümlenen
hıçkırıklarımı,ay ışığını unutma
Adım başı hüznün olsa da
Bir gün mutlaka
Barışa giden güne
Ulaşacak umutlarım.

Agah Adıgüzel

Beni O Dağlarda Vurdular

Türkülerinizi çaldılar sizden habersiz
Karşı tepelerden bakıp güldüler
Toprakla tarlayla uğraştınız her mevsim
Bir Allah'ın günü cevap vermediniz.

Oysa bilmediniz kan revan geceleri
Ekmeğinize kan doğradılar,
Dün gece beni o dağlarda vurdular.

Unutulduk demediniz bir güne bir gün
Kahr yüklediniz durmadan umutlandınız.
Gelecek bahara dediniz inşallah kim öle kim kala
Oysa bu bile sömürünün rüşvetiydi, anlayamadınız.

Bir türlü görmediniz gözünüzün ucundakini
Emeğinizi aldılar, bir kuru umut verdiler kan rengi
Dün gece beni o dağlarda vurdular.

O dağlar ki hepinizin tek dostuydu şüphesiz.
Korku artık beklemezdi dağları sizin yüreğiniz vardı
Ellerinizi vardı mavzerlere alışık hem delikanlı
Bütün kederleri unutmuştunuz mutlu ve dingin.

Oysa sizin bilmediğiniz şeyler vardı, kapalı kalles
Her yamaçta bir dostunuz olmalıydı hem yiğit kardeş
Böyle ulu orta kalmadan yalnız ve dayanaksız
Gelecek mevsimlere varmak için dirençli ongun

Nasıl bir sevdadır özgür yaşamak, anlamalıydınız.
Dökülmeden yapraklar gibi güz mevsiminde
Ellerinizi kenetlenmeliydi, dost türkülerle kardeş gibi
Açlığını unutup, yürümeliydiniz taşlı yollardan

Oysa bilemediniz kan revan geceleri
O gece beni o dağlarda vurdular.

29 Eylül 2012 İstanbul

Agah Adıgüzel

Bir Yıldız Kaydı

1

Bir yıldız kaydı
Tepelerin ardından
Bir çoban yıldızı,
Mor sümbüller sarıldı ellerine
Coştı ardından dereler
Boyun büktü menekşeler
ağladı kuzucuklar

Sarp kayalardan
bir çoban kaydı,
Ha düştü ha düşecekken
Bir baktı aşağıya
Aşağısı derin
Aşağısı uçurum; ,
Çoban yaşama sevinci dolu
Dağarcığı bomboş,
Gözleri daldı boşluğa
Geçmiş geleceği düşündü,
Gözyaşlarını koydu dağarcığa
Sürmeli kuzusunu gördü aşağıda
Onu da koydu.
Sarı çiçekleri,yarpuzu
kuzukulağını koydu,
Oğlunu kızını koydu,
Ağayı düşündü bir an,
Düşüncesini koydu,
Köyde kim var,kim yok
Çoban onları da koydu dağarcığa

2

Uçurumun kenarındaydı
Ayağının altında dere
Onun içinde gökyüzü
Onları koydu dağarcığa
Eli uzandı cebine
Bir sigara içmek istedi
Kibriti sigarayı koydu,
Umutlandı biraz
Umutlarını da koydu.
Umutlar sığmadı dağarcığa
Onları çıkarıp kenara koydu.

3

Kurumuş çarıkları vardı ayağında
Onları koydu,
Köylüleri geldi gözünün önüne
Çileleri öfkeleri vardı herbirinin
Öfkeleri koydu,
Velhasıl ne var ne yok
Herşeyi koydu çoban,
Sonra birşey kalmasın dedi dışarda

Gecelerini koydu,
Uykularını düşlerini de koydu...

4
Ve en sonunda
Kendini koyverdi
Sarp kayalardan aşağıya
Coşkun akan dereye...

5
Dere coştı yeniden
dere çağıldadı
Dere şahlandı,
Çırpındı,öfkeleni
Çekemedi bu kadar yükü
Fırlatıp attı dağın başına...

6
Dağın başını duman sardı
Göz gözü görmedi bir an,
Çoban yitip gitti gözden
Dağarcığındakilerle
Geride yamaçlarıyla bir tek
Dağın arkasındaki umudu kaldı.

7
Bir ağıt dillenir şimdi
Yankılanır sarp kayalarda
Geceleri yıldızlar nöbet tutar
Türkülerde büyür umutlar
Türkülerde çoban yıldızı
Umutlara yol gösterir.

Agah Adıgüzel

Çiğelem Kokulu *

Her şeye katlanılır
En koyu hasrete,
En yiğit sevdalara bile,
Ama katlanamam uzaklardan
El eylemek merhabasız
Puslu köy akşamlarına.

İçim yanar bir yamaçtan
Kara kuşlar uçarken
Yüreğim volkana döner.
Eski harman yeri kahkahaları
Ve çocuk çıplaklığı çileler
Oynaşırken ,
yoksul sabahlar gelir alnımın ortasına
Bir balyoz iner,

Bir elimde mendil, diğerinde türküler
Yollarım güz akşamları
Özlemler uçar gider uzak ellere,
Bir tek sen kalırsın yalnız ve küskün
Neylersin, yarınlara sensiz gidemem.

Elimden ne gelir,
Önce bir demet bahar alalım
Biraz da kar çiçeği yüreğini
Bir de çayırlardan özgürlük,
Yamaçların kekik kokusunu da .
Köyümün derelerinde yitip giden
Gençliğimi dolduralım gözlerime.

Köy bakkalında terazinin
Bir gözünde esmer yüzler,
Umutsuz söyleşiler diğerinde,
Tırpanımın ellerinde seyriyen
Çiğelem kokulu, yelmik yeşili,
Buğa dikenini dostluğunda
Kalsın anılar.

Ben sustum, onlardan dinleyin beni.

*Yaban çileği

Agah Adıgüzel

Çocuk muydum O Gece

Parıltılı bir su türkü söylüyor,
Yaylanın ayazına karşı
İlkyaz bulutları suya dokunuyor,
Ve sudan bir ışık düşüyor gözlerime
Gençliğim bakıyor karşı tepelerin ardından
Ay okşuyor alnımı
Altın bir tepsiye dönüşüyor gökyüzü

Ağzımda ekşimsi tadı dolaşiyor gecenin
Delikanlılığımın uçarı bulutları
Çimenlere düşüyor.
Gitgide koyulaşan bir hüznü çağırıyor.
Ve dokunarak yaşamın saçlarına
koynuna alıyor.
Serin bir yaz gecesini....

Sonra gün ışığına binip
Kuşluk vakti ay yolculuğuna çıkıyorum.
Baharın bin bir renginde atlarla
Şaha kalkıp yıldızlara sürüyorum.
Ve yeniden başlıyorum çocukluğuma
Uzun kış gecelerinin nerede başlayıp
Nerede bittiğini
Kar yığınlarının neden erimediğini
Sorguluyorum durmadan
İliklerimi donduran soğuğu
Cebimde sakladığımı düşünüyorum
Ve şaşırıp kalıyorum
Ben aslında çocuk muydum o gece.

Yoksa donan kırağı mıydı kirpiklerimde

Anıları bir bir yoklasam
Alsam içlerinden oyuncaklarımı
Karpuz kabuğundan arabamı
Yüklesem çilelerimle
Ve dönüp baksam gökyüzüne
Harman zamanı uykularımı sakladığım
Buğday ambarına
ve durmadan dönen uçurtmama
takılıyor ellerim.
Sonra oturup ninemin dizlerine
Bir maşal anlat diyorum
Kaf dağının ardında mıyım
Ağlayan nar gülen ayvada mıyım.

Ben aslında çocuk muydum o gece.

Agah Adıgüzel

Dedim Ozan

Dedim ozan
Sazından bir acı koy
Yüreğimin üstüne
Bırak tellerine vurulsun
Türkü gözlerim.

Dedim ozan
Öz dilinden bir şiir koy
Şirimin üstüne
Bırak dizelere asılsın
Uyak seslerim.

Dedim ozan
Telinden bir sızı koy
Düşlerimin üstüne
Bırak özlemlere darılsın
Ağıt dillerim.

Dedim ozan
Yüreğinden bir tutku koy
Umutumun üstüne
Bırak hoyratlara yalvarsın
Ozan dillerim.

Dedim ozan
Direncinden bir direnç koy
Uzlaşının üstüne
Bırak özgür açsın
Barış güllerim

Dedim ozan
Yunusça sevgiler koy
Anadolu üstüne
Seyret Veysel çalsın
Divan tellerim.

Agah Adıgüzel

En Kuşkulu Aynalara bıraktım

Hoyrat menekşeler açarken düşlerimde
Avuçlarımda ısıttım kış gecelerini
En kuşkulu aynalara bıraktım gözlerimi.
Gelirsin diye bir güz gecesinde
Hasrete yanmayasın dedim.

Ay ışığı uyurken kendi içinde
Ben sevmeye dururdum.

Akşam yağmurlarıyla ağladığımı
Söylemediler mi sana.
Ağlarsın diye bir güz akşamında
Birikmiş umutlarımı doldurdum avuçlarıma
Sana sakladım

Gece çekilirken hasret gülümden
Ben çiçeğe dururdum.

Camsız penceremde belirirdin ansızın
Tam uzanacakken uçuverirdin
Yorgun ellerim saçlarına değdi.
Usulca yayılırdı yüreğimin denizinde
Bir karanfil kadar güvercin olurdun.

Kaval ezgileri biter gece susardı
Ben yağmaya dururdum.

Şensiz uykular girmezdi gecelerime
Üşüyen yüreğimi sana sakladım
Yayla gülümün tomurcuğunda
Soylu düşler uyanırdı her sabah.
Bir giz saklıydı gözlerinde
Bir türlü çözemediğim.

Islık çalar halay çeker gülerdin
Ben türküye dururdum.

08 Eylül 2012 İstanbul

Agah Adıgüzel

Eşkiya Gibi

Son seher yolcusu çıkarken yola
Yaslanır dağlara eşkiya gibi
Ne sevda uyanır kurt kuş sesine
Ne umut dirilir bir şeyda gibi

Solgun bir bahçenin tomurcuk gülü
Dikene ne diyor dinle bir hele,
Olmasın mı artık sensiz baharlar
Giden geri gelmez ne fayda gibi.

Yaban güllerinin yalnızlığında
Kaya diplerinde bir yavşan otu,
Hayata ne verir, suda yansıyan
Bir hayal olmadan kalp atışlarım
Gözlerin buluttan düşen bir damla
Islak dudakların bir hülya gibi.

Aslının külünde Kerem miyim ben.
Verem miyim ben.
Haram mıyım ben.

Agah Adıgüzel

Eşkiyasız Yaşamak

Gel istersen gecenin gözlerinden
Yavaşça sokul yayla damına
Yaslan biraz bulutlara
Mavidir yüreğim....
Yüzyıllardır bu dağların
Yaralıdır anıları....

Dinle ki ey sevgili
En karanlık gecelerimde
Korku durmasın gözlerine.

Bana sormadılar
Çürümüş akşamlarımı
Kaldıysa savaşlardan
Eskimiş anılar
Utandım yıldızlardan
Fısıltısını duydum
Eşkiya sevdalarının.

Dinle ki ey sevgili
En gözüpek çocukluğum
Girmesin gecelerine

Bulakbaşı sevdalar
Taşınır rüyalarım
Sonraki mayısa kalamam
Alır giderim en soylusundan
Baharın güneş yüzlü kızını
Bu dağların çıplak kayalıklarında
Eşkiyasız bir poz veririm.

Anla ki ey sevgili
Güneşin doğum günüdür
Kır çiçekleri getir
Yanmasın akşamlarımız.

Agah Adıgüzel

Filistinli Çocuk - 1

Filistinli çocuk
Tutar gözleriyle kurşun sesini
Vurur uzak tepelere yürek atışı

Beyaz gülünü koparır gecenin
sapan tutan elleriyle
çağın yüreğine bırakır

Karanlığın esmer yüzlü çocuğu
Vahşi esaretin yarış atı
düşlerin Akdeniz kıyılarında,

Sen ki tuzlu kumsalımın kıyııcıları
yanıp külleriyle geçmişin
Aldanıp vurulursun,

Filistin gecelerine
Bir kurşun uzaklığı yaşamın
Kaç yüzyıl öncesinde
Satılmış geleceğin kurşunlara
Ve takılmıştı gözlerin
İsrail tanklarına
Bu yüzden
boyuna öleceksin,
boyuna güleceksin.

Agah Adıgüzel

Filistinli Çocuklar - 2

Yorgun beş çocuk,
Biri sapanını yitirmiş paletlere takılı
Öteki gözlerini sokak sokak
Üçüncüsü ellerini...
Sonra dönüp dolaşıp tanklara değişiyor
Dördüncünün yüreği
Beşincisi..... yaralıydı ağır....
O tabutta gidiyor
Anasının gittiği yere.

Kör bir yüzyılın yüreğinde
Fırtınalar kopuyor.
Ve siliniyor gülüşler
Erteleniyor yaşamak

Saçları avuçlarında çıplak uykuları
Karanlığı ayrıştırıp tank seslerinden
Kaç mevsim ağlamıştı kimbilir
Yüzyılın kangrenli bölgesinde
Kim duyacak feryadını
Koşuyor çocuk korkunun darağacına
Rüzgarın sarhoş olduğu yerde
Karanlığın içinde
Yavaşça bir çift göz gülümsüyor
Top sesleri her zamankinden daha yakın
Kurşunlar geziniyor duvar diplerinde
Ve gözbebeklerinde büyüyen özgürlük
Birkaç damla gözyaşına bulanıyor
Sonra yitip gidiyor gözden irak
Erteleniyor yaşamak

Kime desin yaşamak istiyorum,
Gökyüzünü ,yıldızları
Duyan yok, gören yok.

Sapan taşına yazdım diyor adımı
Gün olacak sen ağlayacaksın yeniden
Adımı duyunca özgürlük meydanında
Korku donacak gözlerinde
Ve o tanklar
yüreğinin sevgisiz bir yerinde
Sapan taşlarımın değdiği yerden
Her şafakta paslanacak yeniden
Nabzında bütün acılar
Kaybolacaksın karanlık coğrafyalarda.

Burada neden kan kokusu her gün
çürümez çocuk ölüleri
Gündoğumuna kalmaz
Kalkacaklar yeniden
Bu kez ellerinde bayraklar
Özgür Filistinli çocuklar.

Agah Adigüzel

Gözlerinde Kuş Sesleri

Bir menekşeye yaslanıyorum
Kartallar kalkıyor ağırdan
Bulut gibi ağılıyor karçıçığım.
Toprak damlarda uyurken çocuklar,
Sorulmaz zamanı gözyaşlarımın
Ağlarken mor ufuklar gibi yanıyorum.

Uyandırmadan çocukları
Kıtlık yıllarını taşıyorum omzumda,
Seher yeline benzer
Şiirler yazıyorum
Göç yollarında hüzün taşıyanlara.

Taşlı yollarını yaylamızın seller oymada
Sürüyorum küheylanımı yeleleri rüzgar,
Gecenin ağırlığı yitiyor
Gizemi çözülüyor sahipsiz kederlerin.

Haziran filizleri suya ediyor
Taylar uçuyor koruda kısarak kışnemelerine.
Ne edelim şimdi, yayla zamanıdır,
Otlar adam boyunu aşmıştır belki,
Lilipar çiçekleri pınarın eteğinde,
Gözlerim gül kokusu.
En iyisi kalkıp gitmeli yaylaya
Bakmalı yemyeşil sevdalara
El değmemiş coşkuları götürmeli
Ve halaya durmalı
Bulutlara ediyor belki de
Tulumunun ezgileri İsmail'in.
Sen ey elleri çamurlu çocuğum,
Giyin şu cızlavet lastiklerini
Gözlerindeki kuş seslerini de al yanına
Gidelim yaylamıza vakit geçmeden.
Ezgiler dolduralım ceplerimize
İsmail'in tulumundan
Bakarsın acıkırız..

Kuzu seslerine yaslanıyorum
Kavalından sızılar dökülüyor çobanın
Gecenin çocuk yüreğine.
Yayla ki, kayalarda açan yaban haşhaşdır,
Şimşektir, yıldırımdır,
Yeniden başlamaktır her şeye,
Şimdi gitmeli oralara,
Çiğ düşmüş tomurcuklara
Çocuk gülüşleri götürmeli,
Dokunmalı usulca yeni yaşamın çiçeklerine.
Deniz kaçkını martılara
Yayla türküleri söyletmeli,
Bakarsın hüzünleniriz.

Agah Adıgüzel

Güz Şarkıları

Anıları koysam akşam gölgelerine
Uzun bir yolculuk başlar turna telinde
Yeşil yapraklarıyla bizim söğütler
Rüzgarla ninnisiyle uyutur beni.

Lastik ayakkabım taze gül kokar,
Elimde ekmeğim yavan mı yavan,
Yamalı şalvarım olur yepyeni
Buğday tarlasında yelmik yığarken.

Uykumun en sıcak yerinde beni
Çağırın o sesi duyunca hemen
Minik kuzularım daha yamaca
Varmadan kendimi orda bulurdum.

Buzağılar tavuklarla oynar,
tepesi attı mı çil horozumun
Kıskançlık dolaşır bahçemizi
Kazlar söyler bana güz şarkılarını.

Agah Adıgüzel

Herşey Güneş Mavisi

Aydınlık geceler gelecek bir sabah uyandığınızda
O sakladığınız sırlar çözülecek bir göreceksiniz.
Yayla bulutlarından süzülen yağmurları içeceksiniz
Dostunuzu düşmanınızı seçeceksiniz esmer ellerinizle

Sabredin biraz sabredin ve sakın ölmeyin
Bir gün bakacaksınız gül bahçesinde.

Tırpanlarınızı yeniden dövün çelik örsle çekiçle
Yağlı toprak yeşile duracak, çiçekleriniz som kırmızı
Alın teri emek terinize karışacak yorgun düşeceksiniz.
Nasırlarınız ellerinize yakışacak kıvanacaksınız.

Bekleyin, susun dinleyin, sakın korkmayın
Bir gün bakacaksınız sofranızda özgürlük

Saklı sevdaları açın gün yanığı akşamlarına
Mertliği çok seveceksiniz korkunun dağları aştığı gece
Yüreğinize taş basın, ağlamayın sakın acılarınıza
Bin türlü yeşilden maviden gülden günleriniz olacak.

Direnin kalkışın, görüşün öpüşün ve sakın ölmeyin
Bir gün göreceksiniz her şey güneş mavisi.

29 Eylül 2012 İstanbul

Agah Adıgüzel

İkindi Kahkahaları

Anılardan bir renk bulsam
Türkölere benzeyen,
Ve zeytin karası gözlerinde
lacivert sevdalarım

Yürek atışları ceylanın
direnir korkulara
mavi kanatlı
Küheylan atın
rahvan yürüyüşünde
Onurlu delikanlı türkülerim
ve esmer ikindi kahkahalarım
Özlemler büyütür.
Şiirlerimin ellerine konan
serin yayla gecelerim
Bir kara bulut gibi serilir
gökyüzündeki ayak izlerime

Akşamüstü sohbetleri
karışır sıcak dostluklara
cemrenin suya, havaya
toprağa düştüğü
Mevsimlerin konuşamadığı
yıldızların el yordamıyla buluştuğu
mehtapta
korkusuz
yetim bir sevdayım
yolunu yitirmiş.

En yürekli türkülerimi
dağlara eşkiya verdim,
Yollara düşürdüm,
en mavi sevdalarımı
kanatlarında taşıdığı
özgürlükleri güvercinin
gözlerime gizledim.

Agah Adıgüzel

İnsan Tadında

Yüreğimde nice düşlerimin
Kaygılarını yaşarım,
Nice kavgalara direnirim,
Toprağın gözyaşları düşer umutlarıma
Yıldızlara sığınırım, uzak yıldızlara
Çocuk çocuk ağlarım.
Hani kavgasızdı umutlarımız,
Hani ağıt yakmayacaktık
Ve yaşayacaktık insan tadında....

Kara çığlıklara vurmuşum dizlerimi
Oyununa gelmişim feleğin
Yalvarmışım yağmur bulutlarına
Ve zamansız ölümlere isyan etmişim
Hani yürekleri süsleyecektik çiçekle,
Hani bağrımızı dövmeyecektik
Ve yaşayacaktık insan tadında?

Mavi rüzgarlara tutunmuşum
Umutlarımı koparmışım karanlıklardan
Aydınlık yüreklere sunmuşum
Hani hasrete yanmayacaktık,
Hani barış sofrası kuracaktık
İnsan tadında yaşayanlara?

Agah Adıgüzel

İstanbul

Bin hayal geçirir gözlerimden İstanbul!
Aç gönül pencereni dinle beni İstanbul!

Saklı kalan tarihin elem verir gönlüme
Çözumsuz bir bilmece gizemlisin İstanbul!

Bazı yaşlı pir gibi saygın aziz ve kutsal
Bazı zeki afacan bir çocuksun İstanbul!

Sağanak yağmur ile dökülen ninnilerle
Sonsuz bir mutlulukla büyüyorsun İstanbul!

Oturalım seninle bir şiir sofrasına
Her dizede bin sevda seyredelim İstanbul!

Bir şair görüyorum Galata Köprüsü'nde
Gözleri kapalıyken dinler seni İstanbul!

Martıların kanadı özgürlük taşıyorsa
Orhan Veli gülümser şiirlerde İstanbul!

Nedimin laleleri açarken gazellerde
Nazım'ın özleminde nakış nakış İstanbul!

Bir sis perdesinin arasından bakarken
Aşiyanda Fikret'in nefesisin İstanbul!

O kadar azizsin ki bilmemek mümkün değil
Seni över Beyatlı her şiirde İstanbul!

Ne seni anlayabilmek ne de sensiz dünyayı
Mümkün müdür düşünmek bir ayarda İstanbul!

Şöyle bir dön çevrende sana bakan gözlere
Bir mahzunluk çökmüş mü anla artık İstanbul!

Eski sevda öyküsü dolaşırken dillerde
Sen keyifli bir aşksın, farklı bir aşk İstanbul!

Hiç boşuna üzülme ağlama deniz gözlüm
Bu sevda biter diye hüzünlenme İstanbul!

Sabahlar ne getirir, zaman neye gebedir
Bilinmez bu devirde anlasana İstanbul!

Herkes seni sevdiğini haykırır bin aşk ile
Bilirsin ki riyadır her halleri İstanbul!

Her vapur düdüğünde irkilirsin yerinden
Kimin için endişen, telaş etme İstanbul!

Alınma sözlerime darılma sakın bana

Gel beraber çıkalım surlarına İstanbul!

Topkapı'da sancağı Ulubatlı Hasanla
Dikeriken surlara yıkılmadın İstanbul!

Bütün dünya sana kallesçe tuzak kurdu
Düşmedin hiçbirine biliyorum İstanbul!

En ıssız sokağında her yürek senin için
Her sevdâ türküsünde nakaratsın İstanbul!

Boğazda Kızkulesi nazlanarak bakıyor
Bir buse gönder ona üzülmessin İstanbul!

Sinan'ın rüyaları eskimedi her çağda
Emek kutsaldır sende gerçekten de İstanbul!

Biliyordun Kemal'i sakladın kem gözlerden
Bandırmayla gönderdin Anadolu'ya İstanbul!

Beni unutma dedin fısıldadın gizlice
O giderken ardından ağlamıştın İstanbul!

Ankara'dan çınlayan kurtuluş nıdaları
Bitmemiş umudunu uyandırdı İstanbul!

Ve unutmadı Kemal'in bin sevdan yüreğinde
Koşarak hasret yoldan sana geldi İstanbul!

Düğün kurdu yeniden anlı şanlı bir düğün
Cumhuriyet altını (taktı) gerdanına İstanbul!

Gönüllerin tahtından inmeyen bin sevdasın
Seni nasıl sevmeyim, söylesene İstanbul!

Agah Adıgüzel

Kalbimde İzler

İZİN KALDI KALBİMDE.

Vakit dar
Hasretler uzun
Bir yolunu bulmalı zaman
Ya vuslat olmalı her aşkın adı
Ya yitirmeli anlamını zaman

Gitsem diyorum,
İlk sevdamın hoyrat yanına.
Punduna gelirse bir de,
Nakışlı mendile işlensin kalp atışlarım
Ya bunun adı gece olmalı
Ya ilkbahar anlamını yitirmeli.

Öpsem diyorum,
Mektup zarfındaki pulları,
Hoyrat çağımda titreyen akşamları
Bir düzene koysam diyorum,
Sonra silsem beynimden,
Bütün aksilikleri.
Her ne varsa hayatta anlamsız ve ölgün,
Bir dokunuşumla yok olsalar,
Yeniden başlasam,
Gizemini çözssem tüm anıların
Umutlu bir dokunuşla
Kendim olsam.

Terk etsem diyorum,
İç ağlamalarımı,
Yorgun omuzlarımda sevda yükünü
Bıraksam o son gecede.
Sırılsıklam üşüsem eskisi gibi,
Sarılsam, hıçkırık seslerine
O anı yaşarım belki de,

Yağız ayrılıklar yaşadım
Her adımda gölgem oldun en azından.
Oydu beni yaşatan.
Köklerimden sürgünlerdeydin
Sen nerdesin demiyorum duysana,
Biliyorum yenik düştüm
Çaresiz bir yüreğin perişanlığım,
İzin kaldı kalbimde.

16 Mayıs 2020

Agah Adıgüzel

Karanfil Gözlerin ve Ben

Yağmurları alıp geldim, bir akşam üzeriydi,
Çiğ düşmüştü yüreğimin kırlangıç kokusuna.

Yaşadıklarım bir ağustos kadar uzundu
Masmavi bir bulut durmadan uyuyordu.

Uykudan uyanır gibi tuhaf bir susuyordum
Çıplak öyküler giyiniyordu ırmağın sesi.

Yürüyordum ve hep aynı anıları çiziyordum
Bir eşkıya filintasını bırakıp gidiyordu.

Çayır çimen aşarak, bir sevdanın ardından
Karanfil gözlerin zindanına giriyordu.

Kaç kez çığlıklarımı aradım kuytularında
Ve durmadan yankılanan sesini içtim.

Sabaha doğru uçsuz bucaksız bir ovadaydım
Saçlarına benzeyen rüzgarlar gelip geçiyordu.

Ansızın bir sessizlik bana doğru koşarken
Yüreğinden geçen hüznlerimi taşıyordu..

O günden beri her akşam tek başıma
Saçlarında yitirdiğim çığlıklarımı arıyorum.

Ve gökyüzü indiriyor yanıbaşına bulutlarını
Söyleşiyoruz saçların, karanfil gözlerin ve ben.

Agah Adıgüzel

Kardelenler Seviřir

Periřanım kaç gecedir,
Kaç seherdir
Güneş almadı kapım.
Hüzün doldu akşamlarım
Ve alışık olmadığım
Yağmurlar yağdı gözlerime.

Tadamadığım öykülerime
Yasaklar girdi,
Kaç zamandır
Hasrete verdim yüreğimi
Ve inadına darıldım
Yaprağa durmayan
Tomurcuklara.

Sevdalara bahar kıymış
Gönlüme ayaz.
Seher yeli kaç sevdayı üřütür,
Kar altında
Kardelenler seviřir,
Ve sarı lilipar çiçekleri
Papatyalar
Sevdalardan konuşur.
Benim de avucumda
Anılarım utanır.

Agah Adıgüzel

Kaval Sesi Duysam

Unuttum çocukluğumun rengini
Bir kaval sesi duysam da ağlasam
Sonra dağlar kalkıp gitse buralardan
Ben hayale dursam güz akşamlarında.

Biz susalım siz çağırın türküleri,
İlk akşamdan ay doğmadan ovaya
Bir küçük kız kendi dilinde ağlıyor
Sen hala burda mısın ey yoksulluk!

Sen gittikten sonra diyor buralarda
Kimse gülmedi tomurcuk açarken
Muştusu gelmedi hiçbir mevsimin,
Sesin yankılanmadı kayalıklarda.

Agah Adıgüzel

Kış Gelmeden

Kış gelmeden bir sevdayı daha
Bırakmadan Gece kuşlarına
Gitmeliyim yarpuz kokulu yaylamıza.
Sonra bulak başı sevdalar yangınıyla
Durmalıyım bir gizemin ucunda.
Ya da bir kuzunun anasız büyümesine
Seş vermeliyim yürek yangınımla.
Buğulu akşamında susadığım
Kuş cıvıltıları dolar
Yüreğinin esmer yanına.

Elde kalan bir umutla çıkalım yola,
Haydi o zaman, direncini de al yanına,
Mavzerini de koy bir kenara,
Gözlerine pırıltılar biriktir.
Varsın eşkiyalar isyana dursun
Korkunun prangasında.
Varsın alev alev hayallerim
Perişan eylesin bütün zamanı
Nice gizemli geceler yaşadık
Sabahları kuş seslerine
Baharın ılık nefesine,
gül kırmızısına
vurulup ölmeden.
Puslu beşiklerde ağlamadan bebeler

Ben neden üşüyorum böyle.

Agah Adıgüzel

Kin Tükendi

(yürekli insanlarıma)

Onlar ki;
İlkyazla birlikte
Toprağa umut ektiler
Karasaban izinde
Mavi kanatlı mor kuşlar
Durdu yollarına
Gün tükendi hey deli gönül.

Onlar ki;
Cemrenin toprağa düştüğü
Yere vurdular dizlerini
Karçıgeği direnci yürüdü
Gözlerine
Kin tükendi hay deli gönül...

Onlar ki;
Yükseklerden yürüdüler
Ovaya
Acılardan bal süzdüler
Bir avuç şafağın,
Kızıl rengine
Can tükendi ey deli gönül.!

Onlar ki;
Binbir çiçeğe ad verdiler
Gözleri bezendi
Çiçek rengine
Harmanlarda hasada verdiler
Düşlerini
Sularla aktılar
Aydınlık günlere
Kan tükendi vay deli gönül.!

Agah Adıgüzel

Köyüm Bardaklı'ya Özlem

Arada bir düşlere dalarım
Beton duvarları arasında şehrin,
Gider gelirim sokaklar arasında,
Bir umut ararım,
Benim olan tüm güzellikleri
Sererim ayakları altında dostların,
Şenlik şamata kurarım
İki kaldırım arasına.

Bazen giderim eski günlere;
Köyümün tozlu sokakları
Cennet olur, alır beni içine.
Bazen kuzularımı alır giderim Baladere'ye
Çiçeklerle, kuşlarla bir olurum.
Ördan vururum Sarımolla'nın yamaçlarına
Yemyeşil çayırlar,
Alabildiğine özgürlük,
Alabildiğine sarı çiçek kokar.

Bir bakarım Hıdırın Deresi'ndeyim,
Kuzu kulağı toplarım kayalar arasından.
Daha yukarılarda Gedeölenderesi
Çağıl çağıl akar.
Ördan çıkarım Koçköy'ün düzüne
Uçsuz bucaksız sarı başaklı buğday tarlaları
Yavaş yavaş dalgalanmakta...
Yemlik zamanı geçmişse eğer,
Buğadiken toplarım,
Dikenler kanatır ellerimi.

Sonra Leyloğlu'nda bulurum kendimi
Gülgül pembesine boyanır yanaklarım.
Mikeyil Dedenin bulağında serinletirim yüreğimi.
At almalarıyla sarmaş dolaş olurum
Paşa'nın çayırında.
Sirtüstü seyrederim bulutları
Keyfime diyecek olmaz artık.

Sonra Baykuş yuvasından aşağı
Yuvarlanır giderim Celefsököyüne
Camiş kulağının ekşimsi tadı kalır damağımda.
Ördan koşarcasına Camiş Daşının düzlüklerinden
Şırşır'a atarım kendimi.
Şırıl şırıl dökülen sularla söyleşirim.
Balık olurum, benek benek alabalık,
Bir zaman sonra kendime gelirim,
Bir bakarım yine beton duvarlar,
Taş kaldırımlar arasındayım.
Uyandığıma bin pişman olurum
Damla damla yaşlar bırakırım gözümünden.

Bir zaman alır başımı çıkarım serin yaylaya,

Sarı lilipar çiçekleri,kırmızı haşhaşlar
Sarar etrafımı.
Yarpuz kokusu sarhoş eder,başım döner.

Kuzular meleşir öğlen zamanı,
Kadınlar süt sağıar koyunlardan,
Çocuklar oynasır kayalardan sekerek,
Mal ağılının üst yanı bir bayram yeridir
Çarşamba günleri.
Tulumunu şişirir İsmail,
Memleket havasıyla şenlenir yayla.

Coşkulu halaylarda genç kızlar,delikanlılar
Oynasır bir zaman.
Sevdalar filizlenir gönüllerde,
Ben de bir dünya kurarım gönlümce
Elvan elvan çiçeklerle beraber.

Agah Adıgüzel
1998-İstanbul

Agah Adıgüzel

Küheylanım

Etme Küheylanım
Gitme uzaklara...
Dağın öte yüzü
Tekin değil bura gibi...

Gitme yüreğimden,
Küheylanım,
Külrengi gecelere
Uğratma beni.
Şimşekler çakıyor bak,
Yağmur geliyor,
Ağlatma sabahlarımı
Gün, o gün değil,
Düşünemem zamansız ölümleri

Etme Küheylanım,
İssız bakışlarımdan akıp
Gitme öyle,
Rüzgar çıktı, bak fırtına geliyor,
Yüreğimi ölümlere bırakma
Sana tarif edemem şimdi
Gökyüzünün ormanlarını

Etme Küheylanım,
Her seher kaçıp gitme böyle..
Sana türküler getireyim,
Möhür gözlü güzellerden,
Şevdamın binbir rengine boyayayım
İstersen seni,
Lale sümbüller içinde
Ninnilerle büyütayim,
Gitme Küheylanım
Yeterince acılarım var benim
Dün gece düşümde gördüm
Küheylanım vurmuşlar
Seni benden ayrı koymuşlar,
Bilseydim Küheylanım
Gümüşlü hamayılar asmaz mıydım
Boynuna,
Geçtiğin ırmaklarla akmaz mıydım,
sevdamin al kınalı ellerine
Senin turna tellerine
Bırakmaz mıydım özümü.

Gitme Küheylanım,
Gitme Cerenim,
Yıldızları getireyim,
Ninniler söylesinler sana,
İste, senin için olsunlar.
Yeter ki kal,
Daha yaşanacak günlerimiz
Söylenecek türkülerimiz

Ve nice ağıtlarımız var,
şimdi senin aşkın zamanı
Bir beyaza benzer
Bir yüređe,
İşte bunu için gitme diyorum,
Anladın mı Küheylanım?

Agah Adıgüzel

Masal

Masal

Bir vardı bir yoktu,
Zamanın içinde
Gecenin dışında
koyun kuzu bir de kurt
Sabahı belirsiz ürkütünde
Korkuların ödü yarılırdı
Kurtların kuzuların dostluğunda
Çobanın postunda
Yaylanın alın yazgısı
Geceler per perişan
Geceler ay ışığı yoksunu

Kalleşlik altın çağında
İhanet geceye hükümdar,
Kuzular anaya hasret
Emanet hain ellerde

Bir gizemli ışık
Gelip otururdu gözlerine çocukluğumun
Perişan bir titreyiştii
Gecede ağlaşır rüzgar
Saçlarımı tarar yağmurlar
Yorulunca ellerim
Kara bir çadır olurdu şimşekler.

Kayalarda oynaşan korkular
Gecenin gözlerini oyardı.
Zifiri karanlıktı
Yürüdüğüm yollar
Ve gözlerim kurt ulumalarına
Yenik.

Kuzular pişman
Koyunlar perişan ana
Koyu kara korkulara
Ve fırtınalar uysallaşır birden
Okşayan yüreğini eritirdi
Üşümeyi bilen bilir.
Terlemeyi korkudan
Geceyi akşamdan bilirdi.

Geceden gülüşler toplardım,
Kırık utangaç dudaklarım
Simsiyah bir rüyadan uyanır gibiyim.
Sabahım sulu sepken
Ellerim çalçamur
Olmaz böyle çocukluk
Ben yaşamıyorum.

Agah Adıgüzel

Mavi Bir Işıkla Öpüşüyoruz

Bir garibim bu günlerde
Yanıp sönüyor hayallerim karanlıkta.
Her şey pür dikkat beni dinliyor
Gökyüzü dar geliyor acılarıma.

Böcekler şehvetle ayaklanıyor
Mavi bir ışıkla öpüşüyoruz.
Kimdir beni böyle daraltan
Yüreğimin en derin yerinden.

Kimseden umarım kalmadı artık
Pişman da değilim ömrümün her anından
Kim derdi ki sinsice gelen biri var
Kendini sakın oyunlarından.

Her ne gelirse başıma seherden
Uykuya dalmadan uyanmak ne zor.
Soğuktur ölüm uykusu içim ürperir
Titrerim ne yazık, dost yarasından

Başım dönüyor, uzun gecelerde
Beklerken usulca ninniyle uyanmayı
Ulu bir ormanın derinlerinde
Unutulmuş anılar canlanır her an.

Zor gelir anılara hoş geldin demek
Neyse ki içinde bir de sen varsın.
Varsın ölümümde payın da olsa.
Silerdim bir anda kırpmadan gözüm.

O kadar imkansız, sensiz uçamam
Şahin kanadına tutunsam bile.
Beni saklamadın eşkiyalardan
Ruhum da senden umutsuz kaldı.

Agah Adıgüzel

Muřtu ve ığlık

Ay buluta girince
Az sonra karanlık ve gece
Artık daha iyi dűşleyebilirim
Seni ve sabahı

Dűşűyor gecenin gözlerine karlar
Kapkara bir gece çekiliyor gözlerimden
Ömrűme giriyor yıldızlar
Şafak gülűyor açıkça
Sınırsız imgeler çiziyorum
Kederin yüzlerine

Ey akşamdan kalan yorgunluk
Ellerimde seyriyen nasırlarım
Bu sizin yüzűnűz mű
Siz olmasaydınız şimdi ben
Kim bilir ne çok yaşamıştım
Ne umutlar büyűtműřtűm
Alnımda emeęin izleri.

Salkım sűęűtler sesini yitirdi
Sığırcık kuşları muştularını
Açın ellerinizi řafaklar
Yeni dűřlerle doludizgin
Yeni rűzgarlar getiriyoruz
Yeni sesler kuřanaçak sűęűtler
Yeni muştular çığlığı kopacak
Ay buluta girince.

Agah Adıgűzel

Nakışlı İzler

NEYLEYİM

Anılar yürürken alnımın ortasından
Nakışlı izler bırakır mum ışığında
bahar kapatır gözlerimi
ve bakışlarım hüzünlenir her mevsim
Zaman saklıyorsa anıları bir yerde
Sen hep aynı kal, değişme
Hep duyumsuz say ay ışığını.
Sabanla çizilince toprağın yüzü
Kaniyor sanma uçuşan kuş seslerini
Cemre düşüyor toprağın umuduna
Bahar çiçeğe sunuyor güzelliklerini
Ve karasaban izinde
Geleceğe ekilen umutlar
Büyümeye duruyor.

yaylalara sevdalanan yüreğim
Bir kayadan ötekine
bir çocuk ürkekliğiyle
seken şiirlerim,
Ve yanık ana yüreğiyle
Titrek sekişiyle
Gizli gizli kuş sesleriyle öpüşen şiirlerim
Şimdi özlemine hoyratlar sığdırdığım,
gözlerimi verdiğim ak bulutlarına
Ve al yanaklarına vurduğum yurdumun
Dağlarında nöbete duruyor.

Artık,
En hırçın dalgasındayım fırtınaların
Yoksulların gözleri donuk bakar burada,
En delikanlı türkülerim
Ve çocukluk sevdalarım
Ağlar her gece lamba ışığında,
Bir şeylerden kaçmak isterim,
yüreğim hep sıladadır.
Mevsimler eylüle kalmadan
Yitip giderler
Neyleyim
dağ yollarından biliyorum
Bu sevdanın kolay olmadığını
Ve göç arabalarının düşe kalka
Yürüdüğünü
Yaban haşhaşlarından,
Kır çiçeklerinden biliyorum.
Ve ben,
Bunu bilerek yoluna vuruldum
Hem sana
tepeden tırnağa aşık oldum.

Agah Adıgüzel

26.02.2005 saat 3.50

Agah Adıgüzel

Bana susmayan bir özlem bıraktın
Bütün yollar kıvrılarak uzadı
Yüreğimde ilk pırıltıları sabahın
İçimde dinmeyen memleket sevdası
Ve gecelerin en güzeli ;
masal denizi,
Kar çiçekleriyle bezeli nisan bahçesi ömrüm.

Bütün renkleri orda bıraktım,
Şimdi çiğ taneleri gözlerim.

Ey sabahların hüzünlü kuşları
Dalda filiz, suda çırpınan hasret
Bana sıcak hayaller bıraktın
İçimden kaç sızı, kaç ömür geçti.

Sen soğuşunu unutmuş
 Hangi bahçemin kırlangıç ötüşüsün.
 Gözlerim ufka bakarken ölebilirim
 Sakın ağlama o bir dönüşümdür sana.

Bütün sözleri orda bıraktım
Şimdi dağlar o dağlar değil mi?

Son bir kez diyorum ki,
Her sabah büyüyen umutsun artık
Söyle ne zaman susacak kalp atışlarım
Sensiz yaşamayı başaramadan,
Hasretimin gözlerinden öp artık.

Bütün sevdaları orda bıraktım,
Öksüz hüznümlere direnmek ne zor.

Agah Adıgüzel

Paydos Zamanı

Martılar acemi adreslere
uğrar mı bilmem,
Bilmem hangi anıdasın
hangi zamana saklandın bilmem,
Ağıt zamanı değil gülüm,
Ağlama....,
Paydos zamanıdır,
Kalk gidelim kadife sabahlara..

Zümrüt geceleri vurur
Ayazın bir yanına,
Şaha kalkmış küheylan gibi,
Şahdamarımdan
Sevdalar uyanır geceye,
Ağıt zamanı değil gülüm,
Paydos zamanıdır,
Kalk gidelim
Zeytin karası gözlerine...

Yayla serinliğinde
Anılar getir bana,
Yüreğinin bir yanını
şar çiçeklere,
Öbür yanı bana kalsın,
Silinen bir akşamüstüdür
ellerinde kınalı kekliğim,
mor menevşem,gelinciğim,
ve gözlerin kapkara
Ağlama,
Ağıt zamanı değil gülüm,
Gülmek zamanıdır,
O yaylalar bizi bekler.
kalk gidelim gülüm
ağıt zamanı değil
paydos zamanıdır.

(29.12.2004)
saat: paydos zamanı 17.30

Agah Adıgüzel

Sen Böyle Üzıldın mı?

Sen böyle ağladın mı
Ne gözyaşı kalır bende
Ne de umut,
Gözlerinde hüznüm büyür
Sokakta kalır neşem.

Sen böyle üzıldın mü
Kokusuz güle dönersin,
Yüzünde anılardan çizgiler
Dudaklarında zehirden
Öpücükler,
Ve ben tastamam çözülürüm,
Sen böyle üzıldın mü
Bende işkenceler büyür.

Bak nasıl esiyor rüzgar
Yapraklar nasıl hışırıyor
Sen böyle üzıldın mü.

(1997-İstanbul)

Agah Adıgüzel

Sıla Özlemim Büyür

Gözümde karlı dağlardır inleyen
Yürekte özlem ateşi,
Kıvranan sevgidir.
Çıkmışım yollara
Çakıl taşları ayaklarımda
İnce bir sızıdır,
Büyür ayrılıklarım
Sıla özlemim büyür.

Uzaklardan bir yel eser
Acılarla gelir bana.

Köylerim var dağ başında
Toprağım çorak,
Anılarımda sızlayan
Solgun yüzler, nasırlı eller
Ağrıların yanıklığınca kokar
Çınlar sesleri kulaklarımda
Büyür acıları
Sıla özlemim büyür.

Uzaklardan bir yel eser
Ezgilerle gelir bana.

(Ekim 1984-Erbaa)

Agah Adıgüzel

Sılasızım

Dilini bilmediğim bir akşam üstü
Kaldırım taşlarına düşer umutlarım,
Uyu karanlıkta,
Konuş akşamla
Dilsiz bir düşteyim,
Bir garip sokak,
Rüyasızım;
Rüya, sızım sızım elimde.,

Özlemler birikmiş bakışlarıma
Öksüz bir gurbetteyim
Günlerim bıçak sırtı,
Üşümüş sevdalarım
Aklınınızın alamacağı kadar
Öyküsüzüm;
Öykü, süzüm süzüm yürekte...

Düşlerimde,
Ayaz rengi sokaklar,
Ve güneşsiz yüzlerdeyim,
El ayak çekilmiş,
Yine ortalık,
Serseri karanlıklara kalmış,
Duyamayacağınız kadar
Türküszüm;
Türkü, süzüm süzüm gözümde...

Yıldızlar üşüşmüş gözlerime
Direncsizim özlemlere,
Bir ben kalmışım,
Bir de sıra akşamlarım,
Bu soyha gurbetin,
Ölgün gecelerinde
Tadamayacağınız kadar
Sılasızım; ,
Sıla, sızım sızım dilimde....

Agah Adıgüzel

Sizden Doğan Güneş

Haber verin,
Köyümün al yanaklı çocuklarına
Deyin ki boyun bükmesinler asla,
Üzgün bakmasınlar ufuklara.
Söyleyin çocuklarıma,
Korkmasınlar gecelerden,
Sakin ola ki ağlamasınlar,

Söyleyin onlara dağlar da bizim, dereler de,
Yamaçların telli duvaklı gelini haşhaşlar da.
Mor sümbüller de bizim.

Dinleyin sesimi çocuklarım,
Susmayın sakın, bakışlarınızla delin karanlıkları,
Bildiğiniz türkülerin yiğit ezgilerini
Haykırın dünyaya, haykırın durmadan.
Boy versin tarlalar,
Salınsın başağlar rüzgarda,
Tümüyle çiçeğe dursun tomurcuklar
Koyunlar melesin, süt dolsun memeleri,
Umutlar büyüsün, gökyüzü kadar
Yeşilin koyusunda aşka,
Toprağın sevdasında meşke duralım.
Başınızı dik tutun çocuklar,
Karanlıklar erisin gözlerinizde,
Yüreğinizden gelen
Bulutları doldurun yağmurlarınızla,
Yarınların resmini çizelim beraber,

Söyleyin çocuklarıma,
Korkmayın, karanlıklardan,
Siz merhabası değil misiniz
Her sabah sizden doğan güneşin?

Agah Adıgüzel

Soysuz

Ayaz yanığı sesinle
Gelincik ağzından
Yayla türküleri söylerdin.
Kırsal gözlerinin
Yalnız pınarından
Sabah kırağısı yaşlarla ağıldın...

Çoban gecelerinde
Sinemde inleyen kaval ezgileriyle
Tutuşturup yüreğimi
Gizemli sabahlara vururdun
Ve efsane sevdalara dair
Türküler toplardın
Gelin kınası avuçlarına..

Bulutların maviliğince
Senin de özgürlük kadar
Sonsuz sevdalı yüreğin.
Seni yaylasız da severdim ama
Darılırdı nilüferler
Yanık türkülere durmazdı kaval
Bakamazdım zeytin karası gözlerine
Ve sevdasızlıktan üşürdü
Akşamlarım.

Verdiğin sözü tutamadığın
O geceyi,
Sildim akşamlarımdan
Sen gittin türkülerimden
Soysuz!
Soyhalara kalası
Yüreğini de götürdün
Adını da sildim
Kazıdığım çeşme taşından
Sen bir soysuza vardın
Ben en soysuza....

Agah Adıgüzel

Söğüt Ağacım

öylesine acı ki
hıştısını duyamamak
yapraklarının
ve öylesine inat ki
hasretine dayanmak....

yalnız ve görkemli
öylesine Tanrı gibi
ve öylesine buruk ki
gölgede sallanan rüyam...

bana anılardan
salıncaklar kurardın
dalların kucakları
en mavisini göğün,
ve yüreğim mevsim gibi
yaprakların kadar
dirençli

sen söğüt ağacım
yıllarca bahçemde
öyküler okudun bana
gülyüzlü baharlardan
muştular getirdin,
sığırcık kuşunun coşkusu
yüreğinde...
gölgede tomurcuklar
patlamada güvenle
ben de şimdi
uzak diyarlarda
sensiz
baharlara hasret....

Agah Adıgüzel

Türkülerin Çocukları

yüzüme vuruyor gecenin ayazı
ellerim uyuşmuş
sokaklarda sessiz bir ölüm
ve camlarda umut sarısı gözler
bir yürür bir tökezler..

bir efkar gecesidir kıvranan
toprak damlı evlerde
sancı vurur gecenin bir yanına
öbür yanı türkülere sevdalı,
hazin bir öyküye gebedir gece
karlar düşüyor ölümün gözlerine

bir sevdanın ölümüdür tanıklığım,
aydınlığa özlemler büyütür,
hüzünlüyüm, naçar kalmışım
uyanabilmeliyim ölümden önce
okşayabilmeliyim gecenin bir yerinde
türkülerimin ayyüzlü çocuklarını

senin değil bu acılar
ateş yanan yüreğimindir,
yüz yerinden kan sızar
bin yıllık bir sevda masalıyım
kaynağı acılardan...
ince bir acıdır
sızılar durur...
bilirim her bir tadını,
sana suyun sesi gibidir,
bana harlayan cehennem ateşi.

ama çok yazık umudum;
böyle olmamalıydı,
bu bin yıllık sevda masalı,
böylesine önemsiz gibi
unutulmamalıydı..
çağıldayan yüreklerde
sıkışıp kalmamalıydı..

böyle yazılmamamlıydı kısacası
yaşanması gerekirdi
ve efsaneler üzre
yayılmalıydı tüm evrene...

oysa mavi bir umuda sürmüştüm
yüzümü,
tadını dilime dolamıştım,
yüreğimdeki buzlar
belki de bu yüzden
hiç çözölmeyecek,
bu yüzden belki de
bu sevdanın türküsü

dilimden hiç dūřmeyecek.

Agah Adıgūzel

Türkülerin Kardeşi

Ne güzel süsler gözlerin
Ağlayan gecelerimi.
Yüreği mavi kırlangıçlar gelir
Unuturum yalnızlığımı

Kaval sesiyle kucakladığım
Türkülerin kardeşiyim
sağrısı köpüklü atlar
Ceylan bakışlı kızlar
Doludizgin
Halaya dururlar

Naklen ölüm haberleri
Dinlerim ajanslardan
Bir güvercin gibi
ağlarım,
Kanımdan karanfiller.

Her gece okşarım
yanaklarını ölümün,
Gökyüzü bulut bulut ağlar,
Umut eser sabahlarım.

Nice serüvenime girer
eşkiyalar...
Bir filinta gibi yaslanırım
Korkunç yüreğine ölümün.
İdam sehpasında emeğim
Son sözü sorulmaz.

Kurşunlarının adresi belli
Ey karanlık
Zulmün zehir,
Yüreğinse hiç yoktur.

Agah Adıgüzel

Uslca Yağardı Yağmur

Uslca yağardı yağmurlar,
Çiçeklere bürünür öyle uyurduk,
Kuşlar konuşurdu havadan sudan

Ürkek serçeler su iç
Yüreğimin altın tasından.
Bir kadife aşk, karanfil kokusu
Dolar ömrümün son demlerine.

Nasıl geçer üzerimden bulutlar,
Yemyeşil dağlara erişmez elim,
Türküler de gitti, güz akşamlarından
Hüzün kaldı yalnız dudaklarımda.

Adımı işlediğin mendilde yürek izlerin,
Nakışların gün ışığı, gözlerin zeytin karası
Ne deyim benden habersiz göçen yıllara
Senden bir eser yok solan bahçemde.

Yarpuz kokusu aklımı alır, sarhoşum
uyurum yıldızlara bakarken
sesinden sevda büyüttüm
Aslının külünde Kerem olmuşum.

Giderse akşamları rüzgarlarım
Tutamam gecenin teninde seni
Bir dirhem yürek olsam,
Bütün ölümlere direnebilsem.

Agah Adıgüzel

Ümitli Olmak

Bir gün sabah yeli
Yeniden okşayacaktır yüzünü
Ellerin bir yamaçtan
Koparıken çiçekler.
Yenileri tomurcuğa duracaktır
Ne güzel şey ümitli olmak.

Açıkça söylemelisin
Sevdiğini yüreklice
Bu yolda dikenler de olacaktır
Muhakkak sen biliyorsun bunu
En aydınlık yollarda yürürken
Düşenler olacaktır
Ne güzel şey ümitli olmak.

Biliyorum koşmak gerek bu yolda
En azından korkmadan yaşamak için
Bir tavşan ürkekliğinde ...
Yeniden bir çizgi çizmeli
Bir hedef tutmalı,
Ve karanlık sarmadan ortalığı
Aşmak gerek tepelerin ardına
Ne güzel şey ümitli olmak.

Agah Adıgüzel

Üşüyen Gül

Üşüyen bir gül'dük karakış ortasında
Onulmaz çilelerle ağladık,
Kendi alevimizle ısındık
Ve yüreğimizden geçen düşlere daldık.
Yayılmak için,
Bütün yörelerine evrenin.
İnceliklerini yeşertmek için insanın
Bulutlara asıldık
Yağmur bulutlarına...
Karçıgeği korkusuzluğunda
Direnc olmak için,

İlkyaz sularının coşkusuyla
Sevgiler aktı yüreğimizden,
İçimizi bir güzel yıkadık,arıttık,
Karamsar duygularımızdı ara sıra
Bizi uzaklaştıran kendimizden,
Geleceğimiz bir sırdı,çözümsüz....

Gün geldi güneş bir başka doğdu,
Gözlerimiz bir başka gülümsedi
Ve çıkışımız böyle başladı işte
Böyle oldu umutsuzluktan kurtuluşumuz.

Üşüyen bir gül'dük karakış ortasında...

(1973 yılı Arpaçay Lisesi'nin
ilk mezunlarına 1995 yılında
yazılmıştır.)

Agah Adıgüzel

Yarım Kalmasın Türkü

Gözlerimde
Baharın renkleri solunca
bir gün,
Eylül rüzgarları eser
Savurur düşlerimi.
Köşebaşında ağlar bir çocuk
Ağlamak,
Bu gönlümde kordur alevdir,
Yanar yüreğim.

Söyle;
Yarım kalmasın türkü,
Yüreğimin sazını çal,
Yangınım uzun havaya
Bir de hoyrat söyle olmaz mı?
Yürek ateşime üfle
Alevlensin,sönmesin.

Öyküsüz kaldı çocuklar
Yazgıları karadan.
Nasıl yanmasın yüreğim?
İlkyaz yağmurları yok artık,
Bozuldu bağlar,
Tomurcuklar ölgün,
Nasıl alevlenmesin yüreğim?

Söyle yarım kalmasın türkü,
Yüreğimin sazını çal.

(Eylül 1984-Erbaa)

Agah Adıgüzel

Yaylalarımız

Yaylalarımız ,
mayısta hazıranda şenlenir,
Süt dolar memeleri koyunların,
Dağlarımız
Sularını içemezsin bir avuç
Yanar dudakların.

sevinç açar çiçekler
Yapraklarında çocuklar için.
çocuklar gelecek taşırlar
yanaklarında
ışıklı gözlerinde her sabah
uyanırsın yeniden.
Her sabah yeniden
Tanırsın dünyayı
aşık olursun.
Yiğitliğin tutar birdenbire
Köroğlu olasın gelir.
Yaslanırsın yamaçlarına
bin bir çiçek kokar umutların
güller açar gözlerinde.

Yeşilin her tonunda yürek
Kırmızının en koyusunda aşk
Ve mavinin dostluğunda barış
Olursun.
Türküler karışır kaval seslerine,
Sevgilinin sesini duyarsın
Su sesi, rüzgar sesinde
Güneşte kuruyan alın terini,
Rüzgardan sakındığın
Uğruna gecelerini verdiği
Umutlarını unutma.
Ve boğazında düğümlenen
hıçkırıklarını, ay ışığını
hüzün olsa da adım başı
Bir gün mutlaka
Barışa giden güne
Ulaşacak umutların.

Agah Adıgüzel

Yaylanın Gözlerinin Rengi

Kayanın gizemini çözmüştü bir kez,
Rüzgarla kaynaşmıştı yıllardır,
Ayazlı gecelerde seslerine katardı
Uğultusuna rüzgarın
Çobanların sütyanığı sesini
Gecenin kurşunlara,kurt ulumalarına
Alışık hallerinden ürkerek
Yatıp kalkıp dua ederdik sabahları
Bir gece daha yaşadık diye
Sevinirdik.

Akşamları sağılırdı inekler,
Kara peştamallı kadınlar
Arada bir saçlarını saklayıp yaşmaklarına
Kara isli damlara girip çıkar,
Bazen ekmek pişirir
Bazen peynir çekerdi
Tel tel uzayan peynirler
Ak saçlarına benzerdi.
Ve ancak akşamları hatırlardı
Ağız açlık kokan çocuklarını

Ağızlarına bir avuç zıkkım verip
Biraz da taze çeçil
Yamalı bir geleceğe bırakırlardı.
Yeniden, gecenin ve özlenen sabahın
İnsafına ve nazar değmesinlerine.

Agah Adıgüzel